

3. Ar Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją 2012 m. kovo 12 d. Prancūzijos įstatymu priimto Baudžiamojo kodekso 313-6-2 straipsnyje numatytą nusikalstamą veiką padariusiems asmenims gali būti skiriamos šiame straipsnyje nustatyto dydžio baudos, siekiančios 15 000 EUR, jei nusikalstama veika padaroma pirmą kartą, o recidyvo atveju – 30 000 EUR, atsižvelgiant, pirma, į priimtų teisės aktų nuostatų ribojamąjį pobūdį ir, antra, į padarytų pažeidimų mažareikšmiškumą?
4. Ar teisinio saugumo principas, kurį Europos Sąjungos Teisingumo Teismas įtvirtino kaip bendrąjį Sąjungos teisės principą, ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalis, kurioje įtvirtintas nusikalstamų veikų ir bausmių teisėtumo principas, turi būti aiškinami taip, kad pagal šias nuostatas leidžiama palikti galioti 1919 m. birželio 27 d. Prancūzijos įstatymo 1 straipsnį, pagal kurį, pirma, suinteresuotiesiems asmenims neleidžiama sužinoti, ar jų parduotas ar perleistas bilietas yra subsidijuotas arba lengvatinis, nors ši aplinkybė jiems užtraukia baudžiamąją atsakomybę, ir, antra, baudžiamojon atsakomybėn traukiamiems asmenims neleidžiama tiksliai žinoti paskirtos baudos, nes ši bauda yra išreikšta senaisiais frankais, nepateikiant aiškios nuorodos į taikytinas nuostatas?
5. Ar teisinio saugumo principą, kurį Europos Sąjungos Teisingumo Teismas įtvirtino kaip bendrąjį Europos Sąjungos teisės principą, ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalį, kurioje įtvirtintas nusikalstamų veikų ir bausmių teisėtumo principas, reikia aiškinti taip, kad pagal juos draudžiama taikyti Prancūzijos baudžiamojo kodekso 313-6-2 straipsnį, dėl kurio asmeniui, eksponuojančiam ar teikiančiam priemones, skirtas parduoti patekimo į renginį ar pasirodymą bilietus, kai šis asmuo negali žinoti, ar pardavėjas yra gavęs kūrėjo, organizatoriaus ar naudojimo teisių turėtojo leidimą, sukeliama netikrumas, nors taikytinose nuostatose organizatoriaus sąvoka nėra aiškiai apibrėžta?
6. Ar Prancūzijos baudžiamojo kodekso 313-6-2 straipsnis padeda užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį, kurio reikalaujama pagal Sąjungos teisę ir kuris įtvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 38 straipsnyje, nes ši baudžiamoji priemonė leidžia kovoti su neįgaliojusių tarpininkų vykdomu spekuliaciniu bilietais?
7. Ar Baudžiamojo kodekso 313-6-2 straipsniu nustatytas draudimas perparduoti bilietus, taikomas asmeniui, kuris nėra renginio organizatorius ar kūrėjas arba asmuo, gavęs leidimą tai daryti, neprieštarauja Sąjungos teisėje įtvirtintam konkuravimo principui (SESV 101–109 straipsniai)?
8. Ar pagal Baudžiamojo kodekso 313-6-2 straipsnį renginių organizatoriams suteikiama išimtinė teisė, pažeidžiant SESV 106 [straipsnio] 1 dalį, nes pagal šį straipsnį šiems organizatoriams suteikiamas jų bilietų pardavimo monopolis?

2023 kovo 24 d. *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Lenkija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *S. S.A. / C. sp. z o.o.*

(Byla C-197/23, S.)

(2023/C 252/19)

Proceso kalba: lenkų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *S. S.A.*

Atsakovė: *C. sp. z o.o.*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnis, 6 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, siejami su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad Europos Sąjungos valstybės narės pirmosios instancijos teismas, sudarytas iš vieno šio teismo teisėjo, nagrinėti bylą paskirto akivaizdžiai pažeidžiant nacionalinės teisės nuostatas dėl bylų paskirstymo, kolegijų sudarymo ir jų sudėties pakeitimo, nėra pagal įstatymą įsteigtas nepriklausomas ir nešališkas teismas, užtikrinantis veiksmingą teisinę gynybą?

2. Ar Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnis, 6 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, siejami su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama taikyti nacionalinės teisės nuostatas, kaip antai *Ustawa z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych* (2001 m. liepos 27 d. Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymas) (suvestinė redakcija: Dz. U. 2020, 2072 pozicija su pakeitimais) 55 straipsnio 4 dalies antrą sakinį, siejamą su *Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw z 20 grudnia 2019 r.* (2019 m. gruodžio 20 d. Įstatymas, kuriuo iš dalies keičiamas Bendrosios kompetencijos teismų santvarkos įstatymas, Aukščiausiojo Teismo įstatymas ir kai kurie kiti įstatymai) (Dz. U. 2020, 190 pozicija) 8 straipsniu, tiek, kiek jomis antrosios instancijos teismui draudžiama pagal *Ustawa z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego* (1964 m. lapkričio 17 d. Civilinio proceso kodeksas) (suvestinė redakcija: Dz. U. 2021, 1805 pozicija su pakeitimais) 379 straipsnio 4 punktą procesą nacionaliniame pirmosios instancijos teisme pripažinti negaliojančiu dėl to, kad šio teismo sudėtis neteisėta, teismas netinkamai suformuotas ar jame posėdžiavo asmuo, neįgaliotas ar nekompetentingas priimti sprendimą, šį pripažinimą negaliojančiu taikant kaip teisinę sankciją, užtikrinančią veiksmingą teisinę gynybą, kai teisėjas nagrinėti bylą paskirtas akivaizdžiai pažeidžiant nacionalinės teisės nuostatas dėl bylų paskirstymo, kolegijų sudarymo ir jų sudėties pakeitimo?

2023 m. kovo 28 d. Tribunalul București (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Engie România SA / Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei

(Byla C-205/23, Engie România)

(2023/C 252/20)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunalul București

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Engie România SA

Kita apeliacinio proceso šalis: Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei

Prejudiciniai klausimai

1. Ar dėl gamtinių dujų tiekėjams tenkančios skaidrumo pareigos buitinių vartotojų atžvilgiu tariamo pažeidimo, kuris yra perkeltas į nacionalinės teisės aktus ir laikomas administraciniu nusižengimu (*contravenția*), kompetentinga nacionalinė institucija taip pat gali įpareigoti gamtinių dujų tiekėją savo santykiuose su vartotojais taikyti administracine tvarka nustatytą kainą, kurią apskaičiuojant neatsižvelgiama į laisvo kainų formavimo gamtinių dujų rinkoje principą, įtvirtintą Direktyvos 2009/73/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnio 1 dalyje?
2. Ar aplinkybė, kad sankcijas gamtinių dujų tiekėjui skiria tiek vartotojų apsaugos institucija, tiek energetikos sektoriaus reguliavimo institucija, parengdamos du atskirus administracinio pažeidimo protokolus, kuriuose tiekėjui nustatomos tos pačios priemonės (administracinių aktų, kuriais nustatomos priemonės, dubliavimas), gali būti laikoma pateisinamu *ne bis in idem* principo apribojimu, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnį, o gal taip šis principas pažeidžiamas?

Ar toks skirtingų valdžios institucijų priimtų aktų, kuriais, remiantis tapačiomis faktinėmis aplinkybėmis, nustatomos tos pačios priemonės, kumulavimas atitinka proporcingumo principą?

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/55/EB (OL L 211, 2009, p. 94).